Σάρρα ἔβλεπε σαλευθεῖσαν τὴν ἀνάπαυσίν της. Κατὰ τὰς δεισιδαίμονας ἰδέας, ἃς ἐκέκτητο ἐκ τῆς φυλῆς της, ἐθεώρει τὸν νεαρὸν ἀξιωματικὸν ὡς ἐχθρόν, ἀφ' οὗ ὤφειλε παντὶ τρόπῳ ν' ἀπαλλαγῇ. Ζῶσα ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγρίας Ἀθιγγανικῆς φυλῆς, ἤθελε τὸν παραδώσῃ εἰς τὴν μάχαιραν τινὸς ἀδελφοῦ της γιτάνου. Ἀλλ' ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ ὑψηλῷ κύκλῳ ἐν ᾧ μάχονται διὰ μειδιαμάτων καὶ δολοφονοῦνται διὰ λόγων, ὤφειλε ν' ἀρκεσθῇ εἰς ἀγῶνα αἰθούσης, καὶ ἀπεφάσισε τὸ πᾶν νὰ μετέλθῃ ὅπως ἀναγκάσῃ τὸν Σεβεράκ νὰ ἐξαφανισθῇ.

Ὁ Πέτρος, ἀπ' ἀρχῆς συνεῖδε τὴν κατ' αὐτοῦ τῆς Σάρρας δυσμένειαν, πλὴν μάτην ἐζήτησε τὰ αἴτια αὐτῆς. Ὑπελάμβανε λοιπόν, ὅτι ἀπήρεσκε τῇ κομήσσῃ. Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μεγάρου Pandolfini, ἀπεφάσισε ν' ἀφίσταται καὶ μὴ δίδῃ ποτὲ ἀφορμὴν τῇ κομήσσῃ, ὅπως ἐκδηλοῖ αὐτῷ ἀντιπάθειάν της. Φύσις τρυφερωτάτη ὑπὸ ψυχρὸν ἐξωτερικόν, ὁ Πέτρος ὑπέφερε πολύ, βιάζων τόσον ἑαυτόν. Ἦτο προθυμότατος ν' ἀγαπήσῃ ἀδελφικῶς τὴν νεαρὰν γυναῖκα. Ἡ καλλονὴ καὶ ἡ χάρις τῶν τρόπων της ἤρεσκεν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἡ Σάρρα εὐθύμει εἰς τὸν χορὸν ἐν ὅλῃ τῇ θερμότητι τῆς φύσεώς της, καθηδύνετο ἀκολουθῶν αὐτῇ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, στρεφούσῃ ἐν τῇ παραφόρῳ κινήσει τοῦ στροβίλου, τοὺς ἡμικλείστους ὀφθαλμούς της, μὲ σῶμα ἐπιχαρίτως διπλούμενον ἐπὶ τοῦ ὀρχηστοῦ της. Ὧν πάσῃ καρδίᾳ ἀφοσιωμένος τῷ στρατηγῷ, ἤθελε λογίζεσθαι εὐδαίμων ἂν εὐμενῶς αὐτῷ ἡ κόμησσα διέκειτο. Ἤθελεν εὕρῃ ἐν αὐτῇ, μετὰ χαρᾶς, τὴν εὐπαρρησιάστον φιλίαν καλοῦ συντρόφου. Ἡ ἀπέχθεια αὕτη ἧς ἠγνόει τὴν ἀφορμὴν ἐβάρυνεν αὐτόν.

Διελογίσατο πρὸς στιγμὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν στρατηγὸν κατατασσόμενος εἰς ἄλλο σύνταγμα, πλὴν φοβηθεὶς μὴ ἐκληφθῇ ἀγνώμων, ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ, σκεπτόμενος μάλιστα ὅτι τοῦ χρόνου προϊόντος ἡ συσσωρευμένη καταιγὶς ἀναποδράστως ἔμελλε νὰ ἐκραγῇ, ἐπεφύλαττε διὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του, ὁπόταν ἤθελε ἔχῃ μείζονας λόγους ν' ἀπομακρυνθῇ· οὐχ ἧττον δὲν ἐπεθύμει νὰ δώσῃ οὐδεμίαν λάβὴν εἰς τὴν ἔχθραν τῆς κομήσσης, ὅπς ἔχῃ πάντα τὰ δίκαια ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τὸν Ἰούνιον ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς ἑσπερὶς ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλίας ἦλθον ἐπὶ τούτῳ εἰς Παρισίους ὅπως παραστῶσιν εἰς τὸ Μέγα Βραβεῖον, ὅπερ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐκέρδισεν ἀγγλικὸς ἵππος. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βρετανικοῦ κράτους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συνήγαγε τὸν ὑψηλὸν παρισινὸν κόσμον καὶ τὸ ἄνθος τῆς ξένης ἀποικίας.

Ὁ στρατάρχης Mac-Mahon πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἔλθῃ. Πλῆθος, ἐκλάμπον ὑπὸ κόσμου πολλοῦ, συνωθεῖτο ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς πρεσβείας. Ἐπὶ τῆς αὐλῆς τοῦ μεγάρου εἶχεν ἱδρυθῇ εὐρύ, ἰσόγειον δάπεδον, ὃν παράρτημα τοῦ μεγάρου λαμπρῶς κεκοσμημένον ἀνθέων ποικίλων ἀνάπλεων καὶ ἐκ φώτων ἀπαστράπτον. Ἐν τούτῳ ὠρχουντο παρὰ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης.

Ἡ Σάρρα, ἀκτινοβολοῦσα ὑπὸ καλλονῆς, φέρουσα λευκὴν ἀποκαλύπτουσαν τοὺς ἀξιολατρεύτους ὤμους ἐσθῆτα, καὶ διάδημα ἀδαμάντινον ἐπὶ τῆς χρυσοξάνθου κόμης της, ἐρειδομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ κόμητος, προὐκάλει ἐνθουσιώδεις ἐπιφωνήσεις κατὰ τὴν πάροδόν της. Ὁ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ προσκληθεὶς Σεβεράκ, ἀφίκετο ἐνωρίς, καὶ περιελθὼν ἐν ταῖς αἰθούσαις ταῖς εἰς λουτρὸν ἐκ τῆς θερμότητος μεταβληθείσαις, ἐν αἷς ἡ διαμονὴ καθίστατο αὐτῷ πνιγηρά, ἐξῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν ὅπως ἀναπνεύσῃ ἐπί τινας στιγμὰς καθαρὸν ἀέρα.

Ἐπανήρχετο δὲ βραδέως, ὅτε παρετήρησε τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Καναλέλ. Ἠκολούθησεν αὐτοῖς, μένων βήματά τινα ὀπίσω, χαίρων ὅτι ἔβλεπε φαιδρὸν τὸν στρατηγὸν καὶ θαυμάζων τὸ ἐλαφρὸν βάδισμα τῆς κομήσσης. Μακρόθεν δὲ στὰς παρετήρει τὸ ἀπαστράπτον ἐν εἴδει ἡμισελίνου διάδημα αὐτῆς, ἀκολουθῶν αὐτῇ ἀτενῶς ὡς ὁ ναύτης τὸν πολικὸν ἀστέρα.

Ἡ Σάρρα συστηθεῖσα τῷ πρίγκηπι καὶ πριγκηπίσσῃ τῆς Οὐαλίας καὶ ὀρχηθεῖσα ἠθέλησε ν' ἀναπνεύσῃ ἀέρα καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν ἔξοδον συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κόμητος, ὅτε πάραυτα ἡ ὄψις αὐτῆς ἠλλοιώθη, παρατηρήσασα ὄρθιον κατὰ τὴν δίοδον τὸν Σεβεράκ. Ἐπορεύθη ὅμως εὐθὺ πρὸς τὸν νεανίαν, ὅστις παρεμέριζεν ὅπως δώδῃ διάβασιν ἐλευθέραν. Τὸ ριπίδιον της, ὅπερ ἐχείριζε διὰ πυρετώδους χερός, αἴφνης διαφυγὸν τῶν χειρῶν της ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ὁ Σεβεράκ λάβῃ καιρὸν καὶ ποιήσῃ κίνησίν τινα, θεωρήσασα αὐτὸν μετά τινος ὑπερηφάνου περιφρονήσεως, εἶπε τὰς ἀκολούθους λέξεις :

— Ἀναλάβετέ το, παρακαλῶ.

Ὁ Σεβεράκ ἐγένετο πελιδνός, ὡς ἐκ τῆς ἐνώπιον ἄλλων γενομένης τοιαύτης προσβολῆς ἀλλά, συσπῶν τὰ χείλη οἱονεὶ θέλων νὰ κωλύσῃ τὴν ἔξοδον τῶν λόγων, οἵτινες ἔμελλον νὰ διαφύγωσιν, ἔλαβε τὸ ριπίδιον, καὶ προσποιούμενος ὅτι οὐδόλως προσέσχε τῇ προσβολῇ μετὰ σεβασμοῦ ὑποκλινόμενος ἔτεινεν αὐτῷ τῇ κομήσῃ. Εἶτα, ὑποκλινόμενος πάντοτε :

— Ἀναχωρεῖτε, ἀναμφιβόλως κυρία, ἠρώτησε χαμηλοφώνως. Ὑπάγω λοιπὸν νὰ καλέσω τὸν ἡνιοχόν σας ὅπως προσέλθῃ.

Καὶ τῆς κομήσσης ποιούσης κίνημά τι.

— Ἐμμένω, βλέπετε, εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ παίζω, προσέθηκε μετὰ πικρίας, ἀφοῦ προσφέρεσθε πρὸς ἐμὲ ὡς πρὸς ὑπηρέτην.

Καὶ ἀπεμακρύνθη. Ὁ κόμης, στὰς πρὸς στιγμὴν ὅπως ἀνταλλάξῃ δύο λέξεις κατὰ τὴν διάβασιν, εἶδε μακρόθεν τὴν σκηνὴν ταύτην, ἀποσπασθεὶς ὅθεν καὶ προσελθὼν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ :

— Τί συνέβη λοιπόν ; ἠρώτησεν ἀνήσυχος.

— Οὐδέν, εἶπεν ἡ Σάρρα. Ὁ Σεβεράκ, λίαν ὀξύχολος, ὡς συνήθως, ἀνοήτως ἐχολώθη, διότι εἶπον αὐτῷ νὰ ἀναλέξῃ τὸ ριπίδιόν μου...

Καὶ διακόψασα τὸν λόγον :

— Ἀλλ' ἄγωμεν, εἶπε, διότι τὸ ὄχημα ἀναμένει ἤδη ἡμᾶς.

Καὶ ἐξῆλθε μετὰ τοῦ κόμητος ἐρωτῶντος ἑαυτὸν τίς σπουδαία προσβολὴ ἔγκειται εἰς τὸ ὅπερ ἡ Σάρρα εἶπε τῷ Σεβεράκ.

[Ἕπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κκ. Ἰωάννην Κρίτην, Γεώργ. Α. Κωτσάκην, Δημοσθένην Κοντόν. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. — κκ. Β. Α. Μπροῦσκον καὶ Α. Ι. Βιολάκην. Ἀπεστάλησαν.—κ. Ν Β. Πετανίτην. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλησαν τὰ 12 τεύχη, ἐξακολουθήσει δὲ τακτικῶς ἡ ἀποστολή. — κ. Κυριάκον Βέκιον, *Πειραιᾶ*. Πέμψατε εἰσέτι δρ. 1. — κ. Σ. Γουλῆν. Βιβλία ἀπεστάλησαν μετὰ δελταρίου. — κ. Ἡλ. Νικολόπουλον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Φύλλα «Ἀπομνημονευμάτων» ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Μαρτινέγγον. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας εἶχεν ἀναχωρήσει ὁ κ. *Καραβίας*. — κ. Π. Ρατζηκώτσηκαν. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν. Γεράρδον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη Ὑπερευχαριστοῦμεν. Τῇ κυρίᾳ Παρρὲν ἐμετρήθησαν δρ. 50. «Ἀπομνημονεύματα» στέλλονται ἀνὰ 100 μέχρι νεωτέρας αἰτήσεώς σας.— κ. Γ. Ι. Κουρεντῆν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἐλλείποντα ἀπεστάλησαν. Ἀναμένομεν ἔμβασμα δι' ἀποστολὴν «Ἀπομνημονευμάτων».— κ. Χ. Μ. Θεοδωρόπουλον. Εἰς *οὐδέν* στέλλονται φύλλα «**Ἀπομνημονευμάτων**», ἄνευ τῆς προκαταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν. —κ. Κυριάκον Κ. Χωραφᾶν. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Ὑπερευχαριστοῦμεν.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τὰ ὡραιότερα τραγουδάκια ἀπ' ὅλα, ἀπ' ὅσα τραγουδοῦν 's τὸ δρόμο, μόνον εἰς τὴν ὀγκώδη καὶ καλλιτεχνικωτάτην συλλογὴν τοῦ φίλου κ. Τσακασιάνου, εἰμπορεῖ νὰ τὰ εὕρῃ κανείς. Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ γλυκό, τὸ περιπαθές, τὸ τραγουδάκι τῆς ἐποχῆς, ποὺ ὅπου νὰ κάμῃς, νύκτα καὶ ἡμέρα, ἀντηχεῖ ἁρμονικώτατο τό :

Ἀχ! πῶς μπορεῖς καὶ ἀλλάζεις τὴν καρδιά σου;
μάθε κι' ἐμένα γι' ἄλλη νὰ πορῶ.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης» διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ ἀκόμη δημοτικώτερα τὰ *Ποιήματα* τοῦ κ. Τσακασιάνου, καὶ νὰ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν περισσεύουν χρήματα δι' ἀγοράν βιβλίων, ὑπεβίβασε τὴν τιμήν των, ἀπὸ δραχ. 4 εἰς δραχ 1,50 μόνον.

Τὰ ἑξῆς βιβλία, εὑρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἡ Γρύλλος τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσὼν δὲ Τεραίλ δρ. 2.20 — Ἡ Ἄμαξα Ἀριθμὸς 13, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, δρ. 11. — Ἐξομολογήσεις ἑνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20. — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδενιστρίας δρ. 1.10. — Ἡ Μοσχομάγκα τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πὼλ δὲ Κὸκ δρ. 2.20 — Ἱστορία δύο Μελλονύμφων, ὑπὸ Ἀλεξ. Μανζόνι (τόμοι 3) δρ. 4.—Ὁ Καμπούρης τῶν Παρισίων ὑπὸ Πὼλ δὲ Κὸκ δρ. 1.30 — Τὰ ἴχνη ἑνὸς Κακουργήματος δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου μετ' εἰκόνων δρ. 1.70.— Ὁ Ἰωάννης ἄνευ ἐπιθέτου (τόμοι 2) δρ. 4.30 — Ἡ Μάμμη (τόμοι 3) δρ. 6.60 — Περιοδεία ἐν Περσίᾳ, μετ' εἰκόνων δρ. 3.30. — Παρισινὰ Ἀπόκρυφα, μυθιστορία Εὐγενίου Σύη, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλίσση (τόμοι 10). δρ. 6.